

รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

A Development English Language Learning Management Strategies Model to Enhance Communicative Competence for High School Students

ฐิติยา เรือนนะการ¹, พิศมัย ศรีอำไพ²

Thitiya Ruennakarn¹, Pissamai Sri-Ampai²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างรูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายคือครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนพิบูลวิทยาลัยจำนวน 7 คน และกลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาผลการใช้รูปแบบที่เกิดจากนักเรียน คือ นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษโรงเรียนพิบูลวิทยาลัยจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกการเสวนากลุ่มย่อย แผนการสื่อสาร แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดสมรรถนะการสื่อสาร แบบประเมินความสามารถในการสื่อสาร และแบบประเมินทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 รูปแบบนี้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบวิลค็อกซัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารของครูมี 4 องค์ประกอบได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การพัฒนากลยุทธ์ การประเมินกลยุทธ์ และการปรับกลยุทธ์ รูปแบบนี้มีกลยุทธ์ทั้งหมด 6 กลยุทธ์ได้แก่ 1) กลยุทธ์ความเป็นเลิศทางวิชาการ 2) ภาษาอังกฤษสู่สังคม AEC 3) ภาษาอังกฤษสู่สากล 4) การส่งเสริมความเป็นเลิศทางภาษาอังกฤษในด้านการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ 5) การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่มาตรฐานสากล และ 6) การส่งเสริมศักยภาพในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสู่มาตรฐานสากลซึ่งรวมเรียกว่า กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสาร

¹ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Ph.D., Candidate in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Faculty of Education, Department of Curriculum and Instruction, Mahasarakham University

2. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 2.1 ผลที่เกิดกับครู คือ ครูสามารถวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อกำหนดจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้แนวทางและสามารถสร้างรูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 2.2 ผลที่เกิดกับนักเรียน นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียนพบว่า ร้อยละ 80 อยู่ในระดับกำลังพัฒนาและร้อยละ 20 อยู่ในระดับความสำเร็จ ด้านความสามารถการสื่อสาร พบว่า นักเรียนร้อยละ 80 อยู่ในระดับกำลังพัฒนาและร้อยละ 20 อยู่ในระดับความสำเร็จ ผลการประเมินทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า นักเรียนร้อยละ 100 มีคุณภาพระดับดี ความสามารถในการยุคดิจิทัล พบว่า นักเรียนร้อยละ 80 มีคุณภาพระดับดีร้อยละ 20 คุณภาพระดับพอใช้ ความสามารถในการผลิตภาษาขั้นสูง และความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ พบว่านักเรียนร้อยละ 70 มีคุณภาพระดับดีร้อยละ 30 อยู่ในระดับพอใช้ และผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังใช้รูปแบบพบว่า สมรรถนะการสื่อสารหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สมรรถนะการสื่อสาร การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

Abstract

The objectives for this research are to 1) build a development English language learning management strategies model to enhance communicative competence for high school students 2) study the results of using the model. A target group is seven English teachers in Pibulwittayalai School and the sample for studying the results of model to students are ten English club students in Pibulwittayalai School. The research tools are focus group discussion forms, communication plans, English skills evaluation forms, communicative competence test, communicative competence evaluation forms and 21st century skills evaluation forms. This model is examined by connoisseurship. The statistics for analyzing data are frequency, percentage, mean, standard deviation and Wilcoxon test.

The results of the research were as follows:

1. The development English language learning management strategies model to enhance communicative competence for high school students had 4 components ; 1) SWOT-Analysis, 2) strategy development, 3) strategy assessment and 4) strategy adjustment. This model had 6 strategies such as 1) genius academic strategy 2) English through AEC 3) English through World Class 4) enhancing for genius academic in communication with foreigners 5) enhancing English through world class standard and 6) enhancing for potential in English skills learning through world class standard. These were merged as only one strategy as “ Development of students’ potential for communication”.

2. The results of using the model comprised of 2.1 The results to teachers were teachers could analyze SWOT- analysis for determining strength, weakness, opportunity and threat about English language learning management, received guideline and could appropriately and efficiently construct strategies of English language learning management to enhance communicative competence. 2.2 The results to students: The students had 4 English skills, such as listening, speaking, reading and writing. It was found that 80 percent of students were in developing level and 20 percent of students were at an accomplished level and communicative competence, 80 percent of students were in developing level and 20 percent of students were at an accomplished level. The results of 21st Century Skills such as 100 percent of Effective Communication Skill were at a good level, 80 percent of Digital Age Literacy Skill were at a good level and 20 percent of students were moderate, 70 percent of High Productivity Skill and Inventive Thinking Skill were in good level and 30 percent of students were moderate. The result of comparing English communicative competence between before and after using a model was found that after using a model was higher than before using the model with statistical significance at .05 level.

Keywords: English language learning management strategies, communicative competence, connoisseurship

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมโลกออนไลน์ปัจจุบัน ทำให้มนุษย์มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อปฏิสัมพันธ์เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญการเป็นช่องทางในการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีและในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทยในปีพุทธศักราช 2558 ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารด้านด้านธุรกิจ ด้านสังคม การเมืองโดยเฉพาะด้านการศึกษาที่จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมเจ้าของภาษา สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง และมีความมั่นใจในการพูดสื่อสาร การสร้างความมั่นใจในการเรียน

ภาษาอังกฤษนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน เคาและเอมีลี เอ็ดเวิร์ด (Cao, 2011: 468-479 ; Emily Edwards, 2015: 1) ที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย และสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ โดยเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ซึ่งเป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนให้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557: 1)

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

สื่อสารภาษาอังกฤษได้โดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Communicative competence) ทั้ง 4 ด้านได้แก่ 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic competence) 2) การสื่อสารทางสังคม (Sociolinguistic competence) 3) การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (Discourse competence) และ 4) การใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ด้านภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้ด้วยการเลือกใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมจะทำให้เป้าหมายการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประสบความสำเร็จ (ศุทธิณี ชวนไชยสิทธิ์, 2552: 100 ; มาจุต ทรรคนากรกุล, 2557: 1) โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไป (SWOT -Analysis) เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ในการส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้มาซึ่งรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นกรอบหรือแนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารที่มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment scanning) 2) การพัฒนาหลักสูตร (Strategy development) 3) การประเมินกลยุทธ์ (Strategy evaluation) และ 4) การปรับกลยุทธ์ (Strategy adjustment) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารจะบรรลุเป้าประสงค์ได้นั้น ครูผู้สอนจะต้องสร้างกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีองค์ประกอบ 5 อย่างได้แก่

เป้าประสงค์ กำหนดแหล่งเรียนรู้ เตรียมความพร้อม ออกฝึกประสบการณ์จริง และประเมินการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปออกแบบกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง การให้โอกาสนักเรียนในการแสดงออกด้านภาษาด้วยทัศนคติและค่านิยมที่ดี ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างอิสระและเป็นธรรมชาติ สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาและสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้จริงในสถานการณ์โลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงด้วยการนำรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารไปใช้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ และเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนตามแนวคิดของ เรชา โอมิตวาและเบนจามิน ซูคูมา (Omidvar and Sukumar, 2013: 151) ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ของกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการใช้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การสร้างรูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการสร้างรูปแบบ มีวิธีการดังนี้

1.1 สร้างเครื่องมือสำหรับการจัดประชุมเสวนากลุ่มย่อย ได้แก่ แบบบันทึกการเสวนากลุ่มย่อย ซึ่งผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และแผนการสื่อสารซึ่งผ่านการหาคุณภาพของแผนการสื่อสารโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมอยู่ในระดับมากโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของลิเคิร์ต

1.2 จัดประชุมเสวนากลุ่มย่อยที่โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย เนื่องจากเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลประจำจังหวัดขนาดใหญ่พิเศษ มีความพร้อมด้านสื่อเทคโนโลยี โรงเรียนตั้งอยู่ในตัวเมือง ใกล้กับแหล่งฝึกประสบการณ์นอกสถานที่ และผู้วิจัยปฏิบัติการสอนที่โรงเรียนแห่งนี้ ในการดำเนินการนั้นได้ติดต่อผู้เข้าร่วมประชุมคือครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 7 คน เพื่ออภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคโดยผู้วิจัยเตรียมเอกสารแบบบันทึกการเสวนากลุ่มย่อยสำหรับครูผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาประเด็นทั้ง 4 ด้าน

1.3 ดำเนินการอภิปรายประเด็นในด้านจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคโดยใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลการอภิปรายได้แก่ แบบบันทึกการเสวนากลุ่มย่อยซึ่งผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แบบบันทึกการเสวนากลุ่มย่อยประกอบด้วยประเด็นในด้านต่างๆ ที่ผู้เข้าร่วมประชุมลงมติให้คะแนนน้ำหนักความสำคัญของประเด็นในด้านต่างๆ 4 ด้านโดยให้คะแนนตั้งแต่ 1-10 ตามแนวคิดของเจ เจอร์รี่ คัพแมนและจิมมี

แอล คาร์เตอร์ (Kaufman and arter, 1994: 1-2) เพื่อนำประเด็นที่มีคะแนนมากที่สุดในแต่ละด้านมากำหนดเป็นกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.4 ร่างรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยผู้เข้าร่วมประชุมและผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบกลยุทธ์ของนักการศึกษาต่างประเทศ และศึกษาองค์ประกอบกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของเพ็ททอรัส ลามิรัส และเคท ทอเรนซ์ (Lamerás and Torrents, 2014: 1-8)

1.5 จัดทำแผนการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีองค์ประกอบ5อย่างได้แก่การกำหนดเป้าประสงค์ การกำหนดแหล่งเรียนรู้ การเตรียมความพร้อม การฝึกปฏิบัติจริง และการประเมินการจัดการเรียนรู้

1.6 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบก่อนนำไปใช้จริงด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมระดับมาก

1.7 นำแผนการสื่อสารสู่การปฏิบัติ โดยการนำนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจำนวน 10 คน ออกฝึกประสบการณ์ภาษานอกสถานที่ ณ พระราชวังนารายณ์ราชนิเวศน์ จังหวัดลพบุรี

การวิจัยในระยะนี้ ใช้ระยะเวลาในการสร้างรูปแบบโดยการจัดเสวนากลุ่มย่อย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

ระยะที่ 2 การใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบประเมินทักษะภาษา

อังกฤษแบบประเมินความสามารถในการสื่อสาร และแบบประเมินทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการใช้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน และจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 10 คนที่อยู่ในชุมชนภาษาอังกฤษ เนื่องจากการใช้นักเรียนกลุ่มน้อยในการฝึกประสบการณ์ด้านภาษาจะเป็นการพัฒนาผู้เรียนได้ทั่วถึง มีประสิทธิภาพและสะดวกต่อการควบคุมตามแนวคิดของจอห์นสัน (Johnson, 2011: 30-38) และนักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถด้านภาษาใกล้เคียงกันทำให้สะดวกต่อการนำนักเรียนไปฝึกประสบการณ์นอกสถานที่

2.3 วิเคราะห์ข้อมูลผลการใช้รูปแบบที่เกิดขึ้นกับครูโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลผลการใช้รูปแบบที่เกิดขึ้นนักเรียนโดยใช้ความถี่ และร้อยละ สำหรับประเมินทักษะ 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) และประเมินทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 วิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยในระยะนี้ใช้ระยะเวลาในการใช้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจำนวน 9 สัปดาห์ 18 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

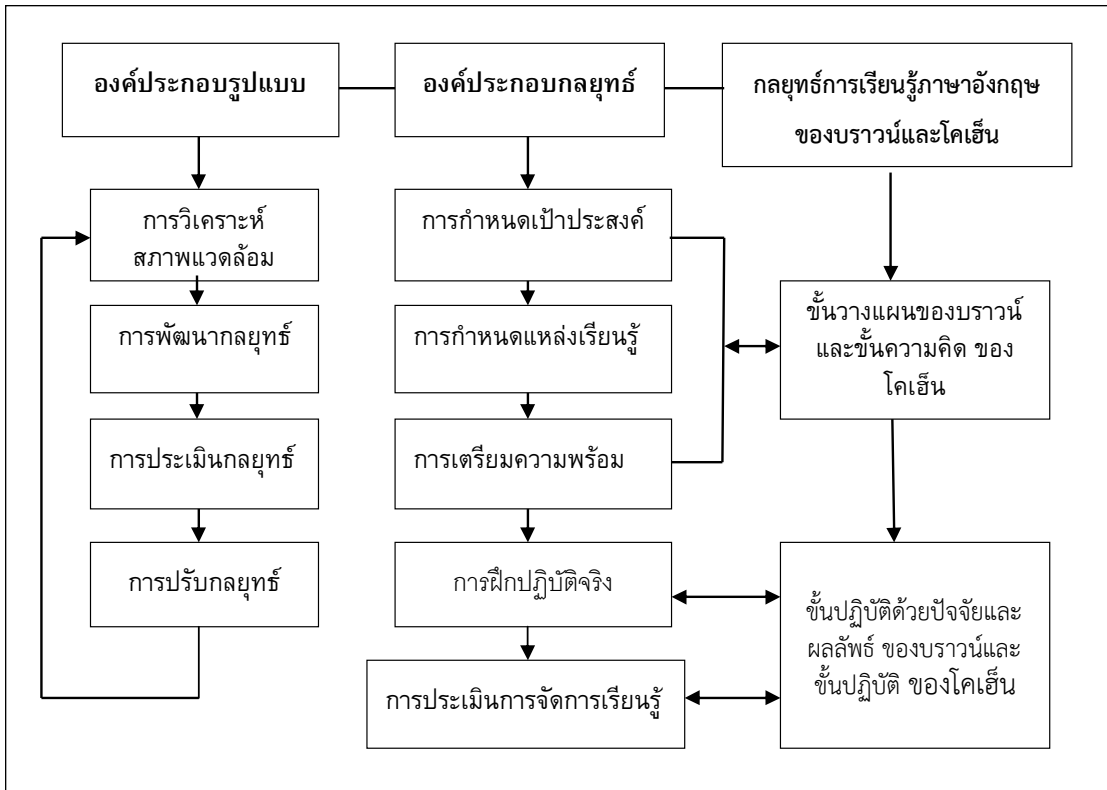
ผลการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา

ตอนปลายมีประเด็นนำมาผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบหลักสูตรของนักการศึกษาต่างประเทศและศึกษาองค์ประกอบหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การจัดประชุมเสวนากลุ่มย่อยเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อนำมากำหนดเป็นหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทำให้ได้รูปแบบที่ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การพัฒนาหลักสูตร การประเมินหลักสูตร และการปรับหลักสูตร หลังจากนั้นจัดทำแผนการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีองค์ประกอบ 5 อย่างได้แก่ การกำหนดเป้าประสงค์ การกำหนดแหล่งเรียนรู้ การเตรียมความพร้อม การฝึกปฏิบัติจริง และการประเมินการจัดการ เมื่อได้รูปแบบแล้วจึงทำการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบก่อนนำไปใช้จริงด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมระดับมาก ทั้งนี้รูปแบบและหลักสูตร มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างกับหลักสูตรการเรียนรู้อย่างบูรณาการและโคเอเรียน ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้แก่

2.1 ผลที่เกิดกับครู

ภายหลังจากการจัดประชุมเสวนากลุ่มย่อยเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ทำให้ครูสามารถกำหนดจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสามารถสร้างรูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมได้ ซึ่งภายหลังได้มีการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมระดับมากและผลสะท้อนกลับของครูโดยการ

สัมภาษณ์และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบซึ่งทำให้ทราบว่าครูมีความเข้าใจในหลักการของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมสามารถพัฒนาการสร้างรูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ในระดับมาก ทั้งนี้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมได้ดังนี้

จุดแข็งอันดับที่ 1 ได้แก่หลักสูตรสามารถนำไปออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้หลากหลาย และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างชัดเจนโดยการเลือกกิจกรรมที่สร้างโอกาสในการส่งเสริมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

โอกาสอันดับที่ 1 ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาการด้านภาษา

อังกฤษที่จัดขึ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงศักยภาพและความสามารถให้ปรากฏอย่างเด่นชัด

ประเภทกลยุทธ์ที่ได้ คือ กลยุทธ์เชิงรุก (SO: Strength Opportunity) เป็นการใช้จุดแข็งบนโอกาสที่มี และมีชื่อกลยุทธ์จากครูผู้สอนภาษาอังกฤษดังนี้ คนที่ 1 ให้ชื่อกลยุทธ์

“ความเป็นเลิศทางวิชาการ” คนที่ 2 ให้ชื่อกลยุทธ์ “ภาษาอังกฤษสู่สังคม AEC” คนที่ 3 ให้ชื่อกลยุทธ์ “ภาษาอังกฤษสู่สากล” คนที่ 4 และ 5 ให้ชื่อกลยุทธ์ “การส่งเสริมความเป็นเลิศทางภาษาอังกฤษในด้านการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ” คนที่ 6 “การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่มาตรฐานสากล” คนที่ 7 ให้ชื่อกลยุทธ์ “การส่งเสริมศักยภาพในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสู่มาตรฐานสากล” และสามารถนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ใหม่คือ “กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสาร” และในที่ประชุมมีมติเลือกกิจกรรมการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เป็นกิจกรรมที่อยู่ในแผนการสื่อสารและได้ดำเนิน

การปฏิบัติตามแผนการสื่อสารโดยนำกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ผลที่เกิดกับนักเรียน ได้แก่

2.2.1 ผลการประเมินทักษะภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 อยู่ในระดับกำลังพัฒนา และร้อยละ 20 อยู่ในระดับความสำเร็จ ทั้งนี้โดยเทียบกับเกณฑ์ ระดับความสำเร็จของทักษะทั้ง 4 ด้าน เปรียบเทียบทักษะก่อนและหลังการใช้รูปแบบ พบว่า นักเรียนมีทักษะก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับความสำเร็จระดับพื้นฐานและหลังใช้รูปแบบมีทักษะระดับความสำเร็จกำลังพัฒนาและระดับอยู่ในความความสำเร็จ ดังตัวอย่างตารางการแปลความหมายระดับความสำเร็จในการพูด โดยเทียบกับเกณฑ์การประเมินการพูด Rubric Assessment และการแปลความหมายคะแนนโดยปรับจากเกณฑ์ของ เมอร์ทเลอร์ เครก เอ (Mertler, 2001: 1-9)

ตารางที่ 1 การแปลความหมายระดับความสำเร็จในการพูด

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับความสำเร็จในการพูด	ความหมาย
1.00 - 1.50	ระดับพื้นฐาน (Beginning)	สื่อสารได้ 3-5 ประโยค, พูดไม่คล่อง ทำให้สื่อความไม่ชัดเจนและขาดความมั่นใจในการพูดในโรงเรียน
1.51 - 2.50	ระดับกำลังพัฒนา (Developing)	สื่อสารได้ 5-8 ประโยค, พูดคล่อง ทำให้สื่อความได้ชัดเจนและมีความมั่นใจในการพูดในสถานการณ์จริง
2.51 - 3.50	ระดับอยู่ในความสำเร็จ (Accomplished)	สื่อสารได้ 8 ประโยคขึ้นไป พูดคล่อง ทำให้สื่อความชัดเจนและมีความมั่นใจในการพูด ในสถานการณ์จริง

2.2.2 ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 80 อยู่ในระดับกำลังพัฒนาและร้อยละ 20 อยู่

ในระดับความสำเร็จ ทั้งนี้โดยเทียบกับเกณฑ์ระดับความสำเร็จในการสื่อสารภาษาอังกฤษเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้รูปแบบพบว่า นักเรียนมี

ความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับความสำเร็จระดับพื้นฐาน และหลังใช้รูปแบบมีความสามารถในการสื่อสารอยู่ในระดับความสำเร็จกำลังพัฒนาและระดับอยู่ในความสำเร็จ ดังตัวอย่างตารางการแปลความหมาย

ระดับความสำเร็จในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเทียบกับเกณฑ์การประเมินความสำเร็จในการสื่อสาร Rubric Assessment และการแปลความหมายคะแนนโดยปรับจากเกณฑ์ของ เมอร์ทเลอร์ (Mertler, 2001: 1-9)

ตารางที่ 2 ระดับความสำเร็จในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับความสำเร็จในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	ความหมาย
1.00 - 1.50	ระดับพื้นฐาน (Beginning)	ใช้คำศัพท์ในการสร้างประโยคหรือสื่อสารทางสังคมได้ 1-2 ประโยค ขาดความคล่องแคล่ว และขาดความมั่นใจในการสื่อสาร
1.51 - 2.50	ระดับกำลังพัฒนา (Developing)	ใช้คำศัพท์ในการสร้างประโยค สื่อสารทางสังคมได้ 3-4 ประโยค ขาดความคล่องแคล่ว และขาดความมั่นใจในการสื่อสาร
2.51 - 3.50	ระดับเป็นที่น่าพอใจ (Satisfaction)	ใช้คำศัพท์ในการสร้างประโยค สื่อสารทางสังคมได้ 5-7 ประโยค มีความคล่องแคล่ว และมีความมั่นใจในการสื่อสาร
3.51 - 4.50	ระดับอยู่ในความสำเร็จ (Accomplished)	ใช้คำศัพท์ในการสร้างประโยค สื่อสารทางสังคมได้ 8-9 ประโยค มีความคล่องแคล่ว และมีความมั่นใจในการสื่อสาร
4.51 - 5.50	ระดับอยู่ในความสำเร็จและเสริมต่อความรู้ (Accomplished and Scaffolding)	ใช้คำศัพท์ในการสร้างประโยค สื่อสารทางสังคมได้ 10 ประโยค ขึ้นไป มีความคล่องแคล่ว และมีความมั่นใจในการสื่อสาร สามารถผลิตภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริง

2.2.3 ผลการประเมินทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 การประเมินการผลิตภาษาขั้นสูง และความสามารถในความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนร้อยละ 70 มีคุณภาพระดับดี และร้อยละ 30 ระดับพอใช้ ความสามารถในการยุคดิจิทัล นักเรียนร้อยละ 80 มีคุณภาพระดับดีและร้อยละ 20 คุณภาพระดับพอใช้ และความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนร้อยละ 100 มีคุณภาพระดับดี เปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้รูปแบบพบว่า ก่อนการใช้รูปแบบนักเรียนมี

ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับพอใช้ และหลังการใช้รูปแบบภาพรวม อยู่ในระดับดี ดังตัวอย่างตารางการประเมินทักษะโดยเทียบกับเกณฑ์การประเมินของยามิท โจเซ ฟานดีโน, จูลี เอ็ม เซอร์เมอร์และคนอื่นๆ (Fandino, 2013: 190-208 ; Schirmer and others, 2005: 184-192)

2.2.4 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบปรากฏดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังใช้รูปแบบ (n = 10)

สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	คะแนนเดิม	$\bar{X}$	S.D.	Wilcoxon test	ค่าพี (p-value)
ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic Competence)	ก่อน	12	8.00	Z=-2.33	Asimp.sig (1-tailed) =0.01<.05*
	หลัง	12	8.70		
ความสามารถด้านการสื่อสารทางสังคม (Discourse Competence)	ก่อน	4	1.80	Z=-2.72	Asimp.sig (1-tailed) =0.003<.05*
	หลัง	4	3.20		
การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและการเขียน (Sociolinguistic Competence)	ก่อน	4	3.60	Z=-2.89	Asimp.sig (1-tailed) =0.002<.05*
	หลัง	4	4.60		
การใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence)	ก่อน	6	3.50	Z=-3.16	Asimp.sig (1-tailed) =.001<.05*
	หลัง	6	4.50		
ภาพรวม	ก่อน	26	16.90	Z=-2.829	Asimp.sig (1-tailed) =.0025<.05*

หมายเหตุ * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาพรวมสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาสมรรถนะการสื่อสารรายด้าน พบว่า สมรรถนะการสื่อสารทุกด้าน หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนากลยุทธ์ที่

ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การพัฒนากลยุทธ์ การประเมินกลยุทธ์และการปรับกลยุทธ์ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบกลยุทธ์ที่มี 5 องค์ประกอบ กล่าวคือ กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ที่อยู่ภายใต้รูปแบบ ซึ่งมีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

ชั้นวางแผน ของบรรวณและชั้นความคิดของโคเฮิน มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ในองค์ประกอบที่ 1 ด้านการกำหนดเป้าประสงค์ องค์ประกอบที่ 2 กำหนดแหล่งเรียนรู้ และองค์ประกอบที่ 3 การเตรียมความพร้อม

ชั้นปฏิบัติด้วยปัจจัยและผลลัพธ์ของบรวา
วันและชั้นปฏิบัติ ของโคเฮิน มีความเชื่อมโยง
และสอดคล้องกับกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ในองค์
ประกอบที่ 4 ด้านการฝึกปฏิบัติจริง

ชั้นปฏิบัติด้วยปัจจัยและผลลัพธ์ของบรวา
วันและชั้นปฏิบัติ ของโคเฮิน มีความเชื่อมโยง
และสอดคล้องกับกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ในองค์
ประกอบที่ 5 ด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้ที่
มุ่งเน้นความสำเร็จในการสื่อสาร

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบของกลยุทธ์มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันเชิงโครงสร้าง และในแต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory) ของเมไซโร (Mezirow, 2012: 73-95) ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนในการสร้างความตระหนักต่อตนเองและผู้อื่นในการปฏิสัมพันธ์ สร้างโอกาสและสนับสนุนการฝึกประสบการณ์ภาษาในห้องเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theory) ของแนวคิดของการ์ตเนอร์ (Gardner, 1985: 6-10) นอกจากนี้องค์ประกอบด้านการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ ความจำ กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ เพื่อการนำนักเรียนฝึกประสบการณ์นอกสถานที่สอดคล้องกับแนวคิดกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของรีเบคก้า แอล อ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990: 284-297) เป็นการฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ท้าทายเป็นการเรียนรู้เชิงรุก สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกของฟิงค์ (Fink, 2003: 18-22) ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้เรียนเป็นผู้แสดงออกซึ่งความรู้มากกว่าเป็นผู้รับความรู้

2. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริม
สมรรถนะการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 ผลที่เกิดกับครู คือ ครูได้แนวทางและ
สามารถสร้างรูปแบบการพัฒนากลยุทธ์

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารที่มีความเหมาะสมระดับมาก ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินองค์ประกอบมาตรฐาน 5 ด้านของยาโบร ดี้ ปีและคนอื่นๆ (Yarbrough and others, 2011) ซึ่งมี 5 ด้านได้แก่ 1) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility standards) เป็นมาตรฐานแสดงถึงรูปแบบมีความสอดคล้องกับความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) เป็นมาตรฐานที่สะท้อนถึงความสอดคล้องกับความเป็นจริง เป็นข้อปฏิบัติร่วมกันที่ยอมรับได้ ประหยัด และคุ้มค่า เกิดประสิทธิผลและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) เป็นมาตรฐานที่สะท้อนถึงการรูปแบบมีความถูกต้องตามกฎระเบียบมีเหตุผลในการยอมรับ 4) มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standards) เป็นมาตรฐานที่สะท้อนถึงหลักเหตุผลที่ถูกต้องจากข้อมูลที่นำเสนอเชื่อถือได้ของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1986: 2-8) และ 5) มาตรฐานด้านการตรวจสอบได้ (Accountability standards) เป็นมาตรฐานที่สะท้อนถึงการตรวจสอบหรือได้รับการประเมินจากสังคม ชุมชน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ ทั้งนี้เนื่องจากการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการอภิปรายแสดง

ความคิดเห็นร่วมกันในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม สามารถนำแนวทางไปกำหนดกลยุทธ์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารในการเตรียมพร้อมรับการเป็นประชาคมอาเซียนซึ่งจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร สถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการจัดบริการการศึกษาที่มุ่งพัฒนาศักยภาพคนไทย พัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (วิจิต แสงสว่างและนวิสนันท์ วงศ์ประสิทธิ์, 2559: 158-159) โดยการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระด้วยความมั่นใจในการสื่อสารในสถานการณ์จริง เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ

2.2 ผลที่เกิดกับนักเรียน ได้แก่

2.2.1 ผลการประเมินทักษะ 4 ด้าน

ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 อยู่ในระดับกำลังพัฒนา และร้อยละ 20 อยู่ในระดับความสำเร็จ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถด้านการฟังพูดอ่าน เขียน อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ดังนั้นเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีทิศทางเดียวกันในกรอบมาตรฐานการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงคุณภาพผู้เรียนจึงทำให้ผลการประเมินความสามารถนักเรียนอยู่ในกลุ่มเดียวกัน สอดคล้องกับแนวคิดของโรบินสัน (Robinson, 2012: 1) ที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีลักษณะเป็นสากลตามกรอบมาตรฐานการศึกษาก้าวหน้าโลกในยุคดิจิทัล และสามารถผลิตภาษาชั้นสูง นักเรียนมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเนื่องจากผลการประเมินก่อนใช้รูปแบบนักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพื้นฐานและหลังใช้รูปแบบนักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับความสำเร็จ

2.2.2 ผลการประเมินความสามารถ

ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 80 อยู่ในระดับกำลังพัฒนาและร้อยละ 20 อยู่ในระดับความสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากการนำรูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปใช้กับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารโดยใช้แหล่งการเรียนรู้เพื่อผลิตภาษา สอดคล้องกับแนวคิดของศูนย์สื่อและแหล่งเรียนรู้ภาษาแห่งชาติประจำกรุงวอชิงตัน (The National Capital Language Resource Center, 2004: 21-22) จากการเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้รูปแบบพบว่า นักเรียนมีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับพื้นฐานและหลังใช้รูปแบบมีความสามารถในการสื่อสารอยู่ในระดับกำลังพัฒนา

2.2.3 ผลการประเมินทักษะที่จำเป็น

ในศตวรรษที่ 21 การประเมินการผลิตภาษาชั้นสูง และความสามารถในความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนร้อยละ 70 มีคุณภาพระดับดี และร้อยละ 30 ระดับพอใช้ ความสามารถในการยุคดิจิทัล นักเรียนร้อยละ 80 มีคุณภาพระดับดีและร้อยละ 20 คุณภาพระดับพอใช้ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนมาตรฐานสากลมีศักยภาพในการเรียนรู้ค่อนข้างสูง นอกจากนี้การใช้สื่อเทคโนโลยีในการเข้าถึงองค์ความรู้ได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของหน่วยงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อศึกษานานาชาติ (A Report of the International ICT Literacy Panel, 2002: 2) และจากการเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้รูปแบบ พบว่า ก่อนการใช้รูปแบบนักเรียนมีทักษะ อยู่ในระดับพอใช้และหลังการใช้รูปแบบภาพรวม อยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาษา

อังกฤษอย่างเป็นรูปธรรมและนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.4 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะ การสื่อสารระหว่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบ หลังการใช้รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์การจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการ สื่อสารของนักเรียนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบทั้ง 4 ด้าน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านความ สามารถด้านไวยากรณ์และโครงสร้าง ด้านการ ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและการ

เขียน ด้านการสื่อสารในสังคม และด้านกลวิธี ในการสื่อความ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนได้ มีการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารโดยการใช้รูปแบบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งนักเรียนได้ มีการเตรียมความพร้อมเรื่องข้อมูลความรู้ ด้าน คำศัพท์ โครงสร้างประโยค การผลิตภาษาเพื่อใช้ ในการสื่อสารกับเพื่อน หรือชาวต่างประเทศใน โรงเรียน จึงทำให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วและ เกิดความมั่นใจในการสื่อสารในสถานการณ์ที่เป็น จริง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้หลังการใช้รูปแบบนักเรียน มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- มารุต ทรศนากรกุล. (2557). การสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR. สำนักบริหาร งานการมัธยมศึกษาตอนปลาย.
- วิจิต แสงสว่างและนวิสนันท์ วงศ์ประสิทธิ์. (2559). รูปแบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในการเป็นองค์การ แห่งการเรียนรู้เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 10(1) มกราคม-มีนาคม.
- ศุทธิณี ชวนไชยสิทธิ์และกาญจนา ปราบพาล. (2552). การศึกษายุทธศาสตร์การสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). แนวทางการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมาตรฐาน สากล (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- A Report of the International ICT Literacy Panel. (2002). *Digital transformation. A Framework for ICT Literacy* .
- Cao, Y. (2011). *Investigating situational willingness to communicate within second language classroom from ecological perspective*. System.
- Christine Elliott and others. (2013). *Teaching students who are gifted and talented ; A handbook for teacher*. Newfoundland and Labrador Department of Education.
- Emily Edwards . (2015). "Seeking out challenges develop L2 self-confidence: A language learners's journey to proficiency," *The Electronic Journal for English as a Second Language*.
- Fink, L.D. (2003). *Creating significant learning experiences: An integrated approach to designing college courses*. San Francisco, CA Jossey-Bass.

- Gardner, R. (1985). *Social psychology and second learning*. The role of attitudes and motivation. London attitudes and motivation. London.
- Gibbs, G. (1988). *Learning by doing ; A guide to teaching and learning methods*. Oxford Oxford Polytechnic Further Education Unit.
- J. Jerry Kaufman and Jimmie L. Carter. (1994). Evaluation brainstorming ideas: “*The making or breaking of the VE workshop*”, The LEAP Forum Library.
- Johnson, C. (2011). Activities using process-oriented guided inquiry learning (POGIL) in the foreign language classroom. *Die Unterrichtspraxis/ Teaching German*, 44(1), 30-38.
- Julie M. Schirmer and others. (2005). “Assessing Communication competence: A review of current tools”. *Family Medicine*, 37(3): 184–192.
- Mertler, Craig A. (2001). Designing scoring rubrics for your classroom. *Electronic Journal*, 7(25).
- J. Robinson. (2012). *The 21 Century principal*. Tuesday, October 23, 2012.
- Mezirow Jack. (2012). Learning to think like an adult: Core concept of transformation theory. In E.W. Taylor P. Cranton & Associates, *The handbook of transformative learning: theory, research and practice*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Petros Lameris and Kate Torrents. (2014). *Conducting a SWOT analysis of the existing english educational language programmes and curricula in England*. Coventry University Serious Game Institute.
- Reza Omdvar and Benjamin Sukumar. (2013). *The Effect of global education in the english language conversation classroom*. Institute of Language Studies, Mysore, India.
- Richard A. Bettis and Will Mitchell. (2014). Theory in strategic management. *strategic Management Journal*.
- Stufflebeam, D.L (Eds.). (1983). *Evaluation models: Viewpoints on educational and social services education*. Norwell, MA: Kluwer.
- The National Capital Language Resource Center, Washington, DC (2004). *The essential of language teaching*. www.nclrc.org
- Yamith Jose Fandino. (2013). “21st Century skills and the english foreign language classroom: A call for more awareness in Columbia. Gist Education and Learning,” *Research Journal*. 7, (190-208).
- Yarbrough, D.B., Shulha, L.M, Hopson, R.K., & Caruthers, F.A. (2001). *The program evaluation standards: A guide for evaluators and evaluation users (3rd ed.)*. Thousand Oaks, CA: Sage.